Tekst voor commissie gemeente Kerkrade

Goedenavond, mijn naam is Paul Zonneveld en ik ben manager cliëntenzorg bij SGL. Ik sta hier namens cliënten van SGL. Bewoners van Lupinehof in Kerkrade. Inwoners van Kerkrade. Ik wil u iets vertellen over hersenletsel. Want dit lijkt ver van uw bed, maar niets is namelijk minder waar.

Hersenletsel kan iedereen, dus ook u, op elk moment overkomen. Zo ga je fluitend naar je werk, en zo krijg je een beroerte, hartstilstand of val je en loop je hersenletsel op. Hersenletsel verandert je leven. Maar als je hersenletsel hebt, wil je je leven ook zo normaal mogelijk leiden. Wil je wonen in je vertrouwde omgeving, deelnemen aan het sociale leven in de buurt waaraan je gehecht bent. Net zoals u en ik. Misschien met ondersteuning van een organisatie als SGL. En dat biedt Lupinehof de bewoners. Tenminste tot nu toe, want met het voornemen van de gemeente om 'te handhaven en niet mee te werken aan de BOPA', trekt de gemeente daar een streep door. Een streep door een fijne leefomgeving voor een groep inwoners van Kerkrade. Een streep door pakweg 20 jaar fijn samen leven. En dat terwijl het voorstel in de BOPA juist een hele mooie oplossing biedt om aan iedereen tegemoet te komen.

Als gemeente trek je hiermee ook een streep door je eigen beleid. Lupinehof werd bijvoorbeeld in de verleende bouwvergunning benoemd als 'woonzorggebouw'. Wij verlenen al 20 jaar zorg en ondersteuning op maat in Lupinehof. Daarbij mag u denken aan begeleiding bij allerlei alledaagse zaken, met het oog op zelfstandigheid. Bijvoorbeeld helpen met structuur in de dag brengen en hulp bij administratie. En als mensen fysiek niet alles meer zelf kunnen, helpen we met de verzorging.

Dat we op deze manier begeleiden is ook al sinds het begin bekend bij het college en bij andere partijen. Daarbij heeft gemeente steeds volop medewerking verleend aan onze zorgactiviteiten. We hebben nooit signalen gehad van de gemeente, dat dit niet zou mogen. We zijn 20 jaar een steunpilaar voor cliënten van SGL, maar ook voor andere bewoners die onze aanwezigheid erg waarderen en prettig vinden. Bijvoorbeeld een mevrouw die alleen woont, maar aangeeft het fijn te vinden dat er zorgprofessionals in de buurt zijn. Er zijn ook relaties ontstaan. Op vriendschappelijk gebied. En er zijn mensen verliefd op elkaar geworden.

Het zijn ook 20 jaar waarin we deze zogenoemde vitale wijk Kerkrade West mede hebben opgebouwd. Een goed voorbeeld van de vitale en inclusieve wijk waar de gemeente Kerkrade naar streeft. Veel van de huidige cliënten wonen ook al jarenlang in Lupinehof. Simpelweg 'handhaven' en niet in oplossingen denken staat in dit geval dus haaks op het eigen beleid over vitale wijken. En daarmee keert de gemeente Kerkrade een gedeelte van de bewoners van Lupinehof de rug toe. En dat begrijpen we niet.

We vragen ons af of de gemeente wel een goede, evenredige belangenafweging heeft gemaakt en of de gemeenteraad wel voldoende is geïnformeerd. Er wordt bijvoorbeeld gesproken over 'dat er geen balans meer is' en dat de 'leefbaarheid onder druk staat'. Maar elke onderbouwing daarvoor ontbreekt. Er is steeds aandacht voor de enkele mensen die klagen, maar daar tegenover staan vele andere bewoners die in Lupinehof juist prettig samen leven. En laten we eerlijk zijn, natuurlijk ontstaan er wel eens

klachten, daar waar mensen in een gebouw wonen. SGL heeft deze altijd opgepakt en proberen te verhelpen.

We vinden het wrang dat de gemeente niet wil meewerken aan een oplossing om de fijne situatie die er al jaren was te behouden. Het lijkt erop dat de belangen van cliënten van SGL onvoldoende zijn meegewogen. De gemeente heeft ook nooit hierover met ons, cliënten en hun netwerk gesproken. Waar is de menselijke maat?

Als het besluit definitief wordt genomen zet de gemeente hiermee letterlijk een groep mensen op straat. Cliënten van SGL zijn mensen die met ondersteuning zelfstandig kunnen wonen. Mensen die naar dagbesteding of vrijwilligerswerk gaan en die graag van betekenis willen zijn. Het gaat dus om mensen met ambitie en mogelijkheden. Mensen die echt iets toevoegen aan uw vitale wijken.

Zij wonen vaak al jaren in deze buurt. Er wordt zomaar voor hen besloten dat ze moeten verhuizen. Dat levert voor mensen met hersenletsel een extra forse impact op. Verhuizen is voor iedereen zoals we hier bij elkaar zijn al ingrijpend. Als we hier zelf voor kiezen. Kunt u nagaan wat dit betekent als een ander het besluit neemt. Het voelt voor deze bewoners alsof ze worden afgedaan als tweederangsburgers van de gemeente Kerkrade. Omdat ze hersenletsel hebben? Dat kunt u toch niet laten gebeuren?

Het college van B&W heeft het advies gegeven om geen uitzondering te maken op het bestemmingsplan en wil vervolgens gaan handhaven. Ik wil u als commissieleden, maar indirect ook alle andere gemeenteraadsleden, verzoeken om te kijken of u wel alle relevante informatie heeft om te komen tot een besluit. En vervolgens vragen om een evenredige belangenafweging te maken met nadrukkelijk aandacht voor de belangen van cliënten van SGL, inwoners van Kerkrade.

Ook nodig ik u, namens de bewoners van Lupinehof uit, om langs te komen en zelf een beeld te vormen van dit mooie voorbeeld van inclusie in uw gemeente. Laten we er samen voor zorgen dat ook mensen met hersenletsel een volwaardige plek houden in Kerkrade. Dankjewel voor de aandacht.